

Základní škola Havlíčkův Brod, Štáflova 2004

Školní preventivní strategie pro školní roky

2022/2023- 2026/2027

Vypracovala: Mgr. Pavlína Tajovská

Obsah:

1. Současný stav problematiky	3
1.1 Stav školy z hlediska sociálně nežádoucích jevů, její zaměření	4
2. Personální zajištění prevence	5
3. Potřebnost preventivního působení	6
4. Cíle preventivního působení	7
5. Vymezení cílové skupiny	8
6. Způsob realizace	8
7. Znalostní kompetence žáků	9
8. Metody a formy, jakými budou dílčí aktivity řešeny	10
9. Příklady zařazovaných témat	12

1. Současný stav problematiky

Škola vytváří tento program jako základní nástroj prevence. Jde o komplexní systémový prvek v realizaci preventivních aktivit, program je nejméně jednou ročně vyhodnocován v rámci hodnocení MPP, sleduje se účinnost, průběh, měří se efektivita jednotlivých aktivit. Pro školu je závazný a podléhá kontrole České školní inspekce.

Nárůst různých sociálně nežádoucích jevů včetně zneužívání návykových látek v populaci mládeže a dětí školního věku se stává celospolečenským problémem. Děti patří k nejohroženější skupině. Proto je důležité zahájit primární prevenci už v době základní školní docházky, poskytnout dětem a žákům co nejvíce informací o drogové problematice (přiměřeně k věku žáků) , naslouchat jejich problémům a otevřeně s nimi hovořit i na neformální úrovni.

Nežádoucí jevy, se kterými se škola nejčastěji potýká, je agresivita žáků, zanedbávání školních povinností (neplnění domácích úkolů), poškozování školního majetku, školní násilí a šikana, v současnosti po distanční výuce kvůli COVID-19 též hojně kybershikana a v nedávně době užívání návykových látek (nikotinové sáčky).

Ke zjištění aktuálního stavu nežádoucích jevů ve škole je využíváno např.: mapování vztahů ve třídě (pozorování, rozhovory, diskuse), třídnické hodiny, dotazníky, schránka důvěry a hodiny předmětů výchovného charakteru. Zjišťování je průběžné, v případě potřeby spolupracujeme s jinými organizacemi.

Hlavní aktivity

- Vzdělávání pedagogických pracovníků v metodách preventivní výchovy, v technikách pedagogické preventivní práce, nácviky praktických psychologických a sociálně psychologických dovedností, techniky rozvíjení osobnosti, metody vytváření pozitivních vztahů mezi žáky a řešení problémových situací,
- systémové zavádění právní výchovy, výchovy ke zdravému životnímu stylu, oblastí preventivní výchovy do výuky ,
- uplatňování různých forem a metod působení na jednotlivce a skupiny dětí a mládeže, zaměřeného na podporu rozvoje jejich osobnosti a sociálního chování,
- vytváření podmínek pro smysluplné využití volného času dětí a mládeže,
- spolupráce s rodiči a osvětová činnost pro rodiče v oblasti zdravého životního stylu,
- průběžné sledování konkrétních podmínek a situace ve škole z hlediska rizik výskytu sociálně nežádoucích jevů a uplatňování různých forem a metod umožňujících včasné zachycení ohrožených dětí a mladistvých,
- poskytování poradenských služeb a zajišťování poradenských služeb specializovaných poradenských a preventivních zařízení pro žáky, rodiče a pedagogy.

1. 1. Stav školy z hlediska sociálně nežádoucích jevů, její zaměření

Vztah učitel – žák

Budujeme vzájemnou důvěru mezi vyučující a žákem. Žáci ví, že se mohou na vyučující obrátit a bude respektován jejich názor, jejich potřeby. Vyučující se zajímají o žáky, podněcují dialog. Vyučující získávají důvěru žáků i prostřednictvím budování vztahu s rodinami. Při řešení problémů jsou vyučující otevřeny komunikaci se žáky, s rodiči, širší rodinou, ostatními vyučujícími, výchovnou poradkyní, atd.

Skupinová práce

Vyučující věnuje pozornost spolupráci ve skupinách, podporuje naslouchání, zapojení všech členů skupiny, reflektuje s žáky skupinovou práci a podporuje tak rozvoj kompetencí týmové práce, řešení konfliktu (vyučující podporuje odpovědnost žáka za řešení konfliktu). Žáci se učí vést diskuzi, vyjadřovat své názory, naslouchat druhým a vhodným způsobem reagovat na kritiku. Jednou z možností je například vedení komunitního kruhu, ve kterém má každý právo diskutovat na základě pravidel diskuse, sdílet své pocity, obavy, radosti, zážitky, podněty k životu třídy, klást otázky.

Projektové vyučování a celoškolské projekty

V rámci projektů se žáci mohou blíže seznámit s děním kolem sebe a aktuálními tématy. Celoškolský projekt navíc podporuje spolupráci žáků napříč ročníky. Žáci se navzájem poznávají a dokáží spolupracovat starší s mladšími. Je to podstatný prvek prevence šikany starších žáků vůči mladším.

Individualizované hodnocení, sebehodnocení, zpětná vazba skupiny

Žáci dostávají komplexní zpětnou vazbu od vyučující. Jsou informováni o svém pokroku i nedostacích. Je oceňováno úsilí žáka a míra jeho pokroku bez srovnávání s výkonem ostatních. Je podporován jeho individuální talent a zájem. Pomáháme žákovi vybudovat si důvěru v sebe, ve vlastní síly, pozitivní vztah k okolnímu světu.

Komunikace s rodiči, veřejností

Vyučující nabízejí všem rodičům možnost individuální konzultace. Rodiče mají také možnost navštívit výuku, zapojují se do výuky v rámci svých možností a poznávají tak prostředí školy a lépe tak chápou potřeby svých dětí ve škole.

Třídní učitelky na třídních schůzkách rodiče upozorní na webové stránky školy. Zde budou informace, které budou obsahovat nezbytná telefonní čísla a adresy na poradenskou a terapeutickou pracoviště. Rodiče též mohou využít konzultací s třídními učiteli, učiteli, výchovným poradcem, metodikem prevence a výchovným poradcem pro volbu povolání.

Pedagogická diagnostika

Vyučující věnuje pozornost žákům, registruje signály o možném problému žáka a hledá příčiny a vhodné formy nápravy. Pokud je třeba, spolupracuje s rodiči a výchovným poradcem nebo metodikem prevence, které se zapojí do diagnostického a terapeutického procesu. Případně je využíváno dalších odborných institucí (PPP, SVP, SPC aj.) .

Řešení přestupků

Porušování školního řádu, týkajícího se držení, distribuce a užívání návykových látek v prostorách školy, je klasifikováno jako hrubý přestupek a jsou vyvozeny patřičné sankce. Jsou sledovány i další sociálně nežádoucí jevy - šikana, vandalismus, brutalita, rasismus atd. Při jejich zjištění jsou navržena cílená opatření. V případě, kdy selže prevence ve škole, bude přistoupeno k následujícím opatřením:

1. individuální pohovor se žákem,
2. jednání s rodiči na úrovni výchovné komise,
3. doporučení kontaktu s odborníky,
4. v případě nezájmu rodičů uvědomění sociálního odboru, oddělení péče o dítě,
5. v případě dealerství oznámení Policii ČR .

Zveřejnění informací

Informace budou zveřejňovány na webových stránkách školy. Informace obsahují důležitá telefonní čísla a adresy (linky důvěry apod.) a další informace, které se vztahují k tématům zařazeným do Minimálního preventivního programu, zásady první pomoci při výskytu šikany.

Dalším informačním zdrojem pro žáky, rodiče a hlavně vyučující jsou materiály metodika prevence (letáky, brožury, filmy, metodiky práce) které bychom rádi průběžně doplňovali o aktuální tituly.

2. Personální zajištění prevence

Výchovný poradce

Koordinuje společně s metodikem prevence aktivity školy v oblasti prevence. Nabízí vyučujícím, rodičům a žákům možnost poradit se o svých problémech. Zaměřuje se na žáky se specifickými poruchami učení. Přípravuje podmínky pro integraci žáků se zdravotním postižením ve škole. Zajišťuje případné vyšetření v PPP nebo SPC. Podílí se s dalšími pedagogickými pracovníky na zpracování dokumentace žáka s SPU a s IVP. Předává informace z oblasti výchovného poradenství dalším pedagogickým pracovníkům. Soustřeďuje odborné zprávy o žácích v poradenské péči, vede databázi žáků s SPU a IVP, soustřeďuje individuální učební plány.

Kariérový poradce

Zajišťuje včasné vyplnění a odeslání přihlášek ke studiu SŠ, SOU a na víceletá gymnázia a zpracovává přehledy o přijetí žáků. Zajišťuje poradenství ohledně volby povolání. Spolupracuje s SŠ, SOU a gymnázii a sjednává exkurze pro žáky. Organizuje návštěvy 8. a 9. tříd na Úřadu práce.

Metodik prevence

Metodik prevence vytváří preventivní strategii a minimální preventivní program, podílí se na jeho realizaci a každoročně ho vyhodnocuje. Komunikuje s vyučujícími v oblasti primární prevence, v případě vzniklého problému dává podněty k možné nápravě. Spolupracuje s institucemi a organizacemi v oblasti primární prevence. Účastní se pravidelných setkání

metodiků prevence. Zajišťuje předávání informací o problematice sociálně nežádoucích jevů ve škole. Informuje pedagogy o možnostech práce se žáky v rámci prevence. Zajišťuje přednášky a semináře s odborníky pro žáky a pedagogické pracovníky. Nabízí konzultační hodiny pro žáky a rodiče. Informuje ostatní pedagogy, rodiče a žáky o dostupnosti a možnosti využití poradenských a terapeutických zařízení. Zajišťuje možnost zapůjčení dostupné odborné literatury pro pedagogy, žáky i rodiče. Dokumentuje průběh preventivní práce školy.

Pedagogové

Věnují se v rámci výuky rozvoji kompetencí žáků v oblasti sociálních dovedností, učí podle principů a metod v rámci koncepce školy. Provádějí průběžnou diagnostiku žáků a třídy, na pedagogických radách vzájemně hodnotí uplynulé období, konzultují případné problémy, navrhují opatření. Třídní učitelky jsou v kontaktu s rodiči žáků své třídy prostřednictvím třídních schůzek, osobních setkání a dalších možností komunikace.

Ředitelka školy

Sleduje efektivitu prevence sociálně nežádoucích jevů. Sleduje problémy v kontextu celé školy a dělá personální a organizační opatření ke zlepšení vzájemného soužití ve škole. Svolává v případě potřeby výchovnou komisi za účasti rodičů, pedagogů, pracovníků orgánů péče o dítě, psychologů apod.

3. Potřebnost preventivního působení

Škola nepřijímá zodpovědnost za výchovu ke zdravému životnímu stylu. Škola rodičům jen pomáhá v rozvoji dítěte jeho vzděláváním a socializací ve skupině dětí. Prevence založená ve společnosti předpokládá řadu spolupracujících složek. Vedle rodiny, škol a školských zařízení jsou to orgány sociálně právní ochrany dětí, zdravotnická zařízení, místní samosprávy, poradenské instituce ve školství, duchovní sdružení, policie, kulturní střediska, zájmové organizace, podnikatelské subjekty apod. Škola usiluje o integraci primárně preventivních aktivit, které sama poskytuje, se službami specializovaných zařízení.

Za problémy v oblasti primární prevence u dětí a mládeže jsou považovány:

- nechuť pedagogů vyvíjet aktivity, které nepřinášejí okamžitý viditelný výsledek,
- nedostatečné využití stávající legislativy,
- nedostatečná ochrana dětí před alkoholem a pasivním kouřením v rodině a na veřejnosti,
- vysoká společenská tolerance k legálním drogám,
- mobilní telefony, internet,
- liberalizace drogové politiky,
- absence pocitu zodpovědnosti za vlastní zdraví,
- podceňování primární prevence,
- prevence pouze ve škole, po skončení vyučování nemožnost postihu, nekontrolovatelnost žáků,
- neodbornost pedagogů v dané oblasti (absence právního vědomí),
- nedostatečné pravomoci školních metodiků prevence.

4. Cíle preventivního působení

Cílem působení v oblasti prevence sociálně nežádoucích jevů je dítě odpovědné za vlastní chování a způsob života v míře přiměřené jeho věku

- s posílenou duševní odolností vůči stresu, negativním zážitkům a vlivům,
- schopné dělat samostatná (a pokud možno správná) rozhodnutí,
- přiměřenými sociálně psychologickými dovednostmi,
- schopné řešit, případně schopné nalézt pomoc pro řešení problémů,
- s vyhraněným negativním vztahem k návykovým látkám,
- podílející se na tvorbě prostředí a životních podmínek.

a) dlouhodobé

- Vést děti a žáky ke zdravému životnímu stylu, k dodržování správné životosprávy, pozitivnímu sociálnímu chování, k vytváření správných životních postojů a umění čelit negativním vlivům, seznámit je s technikami zvládnání stresu,
- vytvářet otevřené a kamarádské vztahy uvnitř školy,
- udržovat pozitivní klima školy na úrovni sociální, emocionální a pracovní,
- rozvoj a podpora sociálních kompetencí,
- poskytovat výchovu, základní vzdělávání v rámci povinné školní docházky,
- pomáhat dětem, aby rozvíjely vlastní osobnost a získávaly poznání o světě, životě, člověku a prostředí, ve kterém žijí,
- vychovávat žáky k tomu, aby účinně pracovali a byli přínosem lidské společnosti svým příkladným životem.

b) střednědobé

- Zapojování rodin do života škol,
- finanční zabezpečení funkce školního metodika prevence.

c) krátkodobé

- Finanční podpora školní preventivní strategie,
- zmapování potřeb v oblasti primární prevence,
- pokračování ve vzdělávacím programu „Normální je nekouřit“ v ZŠ,
- nadále zařazovat aktivity na posilování soudržnosti třídního kolektivu a zvládnání agresivity,
- začlenit děti a žáky se zdravotním postižením či sociálním znevýhodněním mezi ostatní děti a žáky,
- rozšířit nabídku volnočasových aktivit ve spolupráci s místními organizacemi.

Prevence sociálně nežádoucích jevů u dětí a mládeže zahrnuje především aktivity v oblastech prevence:

- a) násilí a šikanování,
- b) záškoláctví,
- c) kriminality, delikvence, vandalismu aj. forem násilného chování,
- d) ohrožení mravnosti a ohrožování mravní výchovy mládeže,

- e) xenofobie, rasismu, intolerance a antisemitismu,
- f) užívání návykových látek (vč. opomíjeného alkoholu a kouření), anabolik, medikamentů a dalších látek,
- g) netolismu (virtuálních drog) a patologického hráčství (gambling),
- h) diváckého násilí,
- i) komerčního sexuálního zneužívání dětí,
- j) syndromu týraných a zneužívaných dětí,
- k) sekt a sociálně patologických náboženských hnutí.

5. Vymezení cílové skupiny

Strategie je zaměřena na všechny děti a žáky naší školy, se zvláštním přihlédnutím k dětem se zdravotním postižením, ze sociálně slabšího a málo podnětného rodinného prostředí, dětem s horším prospěchem a s některými typy specifických vývojových poruch chování.

U vyučujících je další vzdělávání zaměřeno na celý tým, se zvláštním přihlédnutím k začínajícím vyučujícím. Intenzivní vzdělávací aktivity jsou směřovány k pracovníkům, kteří zajišťují činnost školního poradenského pracoviště (výchovná poradkyně, metodička prevence, speciální pedagožka).

Do systému informování jsou zapojeni všichni rodiče. Zvláštní pozornost bude věnována rodičům žáků, u kterých se vyskytly sociálně nežádoucí jevy.

6. Způsob realizace

1. – 2. ročník

Dětem je nutné po vstupu do školy nabízet nejen konkrétní dovednosti, ale zejména vytvářet modelové situace, se kterými se mohou setkat ve škole i mimo školu. Pro vytvoření optimálního sociálního klimatu je důležité vzájemné poznání žáků a pedagogů.

Program by měl být zaměřen na:

- společné stanovení a zažití pravidel soužití mezi žáky a učiteli,
- zvyšování zdravého sebevědomí žáků,
- zkoumání a uvědomování si vlastní osobnosti,
- vnímání individuálních odlišností dětí mezi sebou a přijímání těchto jevů,
- nácvik vzájemné úcty, sebeúcty a důvěry,
- rozvoj schopnosti diskutovat, komunikovat, řešit problémy a konflikty (například formou komunitního kruhu),
- rozvoj schopnosti klást otázky, umění vyjádřit svůj názor, umění říci „ne“.

3.– 5. ročník

- pozitivní ovlivňování zdravých žáků,
- pozitivní citové naladění a myšlení,
- osvojení si dovednosti řešit stres a k dodržování životosprávy,

- osvojení si vzájemné pomoci, podřízení se možnostem skupiny, zvládnutí náročných situací.

7. Znalostní kompetence žáků

V školním věku mezi kompetence podpory zdraví a zdravého životního stylu, které jsou zároveň prevencí sociálně nežádoucích jevů patří:

- sebedůvěra, samostatnost a sebejistota,
- podpora zkušeností, které poskytují potěšení a touhu účastnit se pohybových aktivit,
- schopnost přizpůsobení se životu v sociální komunitě, vnímavý a otevřený vztah k okolnímu světu, schopnost přiměřeně kriticky myslet a rozhodovat se,
- seberozvíjení,
- motivace k aktivnímu poznávání a prožitkům,
- rozvoj tvořivosti a estetického citění,
- systematický rozvoj dovedností, které vedou k osvojení zdravého životního stylu, zdravotní prevence.

Mezi základní osvojené kompetence školních dětí a současně i kompetence v oblasti prevence patří:

- znát, co dítěti pomáhá být zdravé a v bezpečí a co mu škodí, znát důsledky požívání některých látek pro zdraví,
- rozumět tomu, že způsob života má vliv na lidské zdraví,
- zajímat se o udržování svého těla ve zdraví, chápat, že zdraví se musí chránit,
- napomáhat vlastnímu zdraví aktivním pohybem a zdravými životními návyky (zdravá výživa a životospráva),
- mít vytvořenou představu o pojmu závislost a o věcech, které ničí zdraví a zkracují život člověka (cigarety, alkohol, drogy, zneužívání léků, počítače),
- vědět, že kontakty s některými lidmi mohou být nebezpečné,
- znát pravidla společného soužití ve skupině,
- hodnotit své chování i chování druhých,
- mít a hájit vlastní názor,
- akceptovat kompetentní autoritu,
- vnímat lidi s jejich odlišnostmi povahovými, tělesnými, rasovými, kulturními jako přirozený stav,
- přistupovat aktivně k problémům, řešit problémy,
- vědět, že je více možností řešení konfliktů,
- kontrolovat extrémní projevy svých emocí a nálad,
- chování přizpůsobovat sociálnímu prostředí, uvědomovat si sociální role,
- spoluvytvářet prostředí pohody ve svém okolí.

Základními kompetencemi prevence v rámci podpory zdraví a zdravého životního stylu na ZŠ jsou:

- zvyšování sociální kompetence – rozvíjení sociálních dovedností, které napomáhají efektivní orientaci v sociálních vztazích, odpovědnosti za chování a uvědomění si důsledků jednání,

- posilování komunikačních dovedností – zvyšování schopnosti řešit problémy, konflikty, adekvátní reakce na stres, neúspěch, kritiku,
- vytváření pozitivního sociálního klimatu – pocitu důvěry, bez nadměrného tlaku na výkon, zařazení do skupiny, práce ve skupině vrstevníků, vytvoření atmosféry pohody a klidu bez strachu a nejistoty,
- formování postojů ke společensky akceptovaným hodnotám – pěstování právního vědomí, mravních a morálních hodnot, humanistické postoje apod.

1. – 3. ročník

- žáci dokáží pojmenovat zdravotní rizika spojená s kouřením, pitím alkoholu, užíváním drog, zneužíváním léků,
- znají jednoduché způsoby odmítání návykových látek,
- znají hodnotu zdraví a nevýhody špatného zdravotního stavu,
- mají vědomosti jak udržovat zdraví a o zdravém životním stylu.

3. – 5. ročník

- žáci mají povědomí o zdraví jako základní lidské hodnotě,
- znají činnosti, které jsou vhodné z hlediska zdraví zařadit do denního režimu, osvojují si zdravý životní styl,
- znají zdravotní a sociální rizika návykových látek a argumenty ve prospěch zdraví,
- umí komunikovat se službami poskytujícími poradenskou pomoc,
- umí pojmenovat základní mezilidské vztahy,
- umí rozpoznat projevy lidské nesnášenlivosti,
- ví na koho se obrátit v případě, že někdo ohrožuje nebo poškozuje jeho práva,
- mají povědomí o tom, že každé jednání, které ohrožuje práva druhých (šikana, násilí, zastrasování aj.) je protiprávní,
- znají základní způsoby odmítání návykových látek ve styku s vrstevníky,
- mají právní povědomí v oblasti nežádoucích jevů.

8. Metody a formy, jakými budou dílčí aktivity řešeny

1. - 5. ročník

- prvky dramatické výchovy
- projektová výuka
- kooperativní vyučování
- výklad
- samostatná práce , svobodné tvůrčí práce
- besedy s pozvanými odborníky
- prožitkové učení
- komunitní kruh
- diskuse
- sociální hry a hraní rolí, trénování způsobů odmítání nabídky drog
- relaxační techniky
- nácvik verbální a nonverbální komunikace
- vcítění
- kreslení

- párová a skupinová práce ve třídě

Druhý stupeň základní školy

Přechod na druhý stupeň základní školy přináší řadu změn a z nich vyplývajících zátěžových situací – změna třídního učitele, střídání vyučujících v jednotlivých předmětech, odchod některých spolužáků (víceletá gymnázia, sportovní třídy apod.) a zvýšené nároky na objem a strukturu učiva. V tomto věkovém období dochází k celé řadě fyzických a psychických proměn a je tedy obdobím rizikovým pro nástup sociálně patologických jevů.

6. – 7. ročník

vytváření a prohlubování vztahu důvěry mezi žáky a učiteli a mezi žáky navzájem

- stanovení pravidel soužití třídy
- formování skupiny, která je pro žáky bezpečným místem, která jim pomůže vyhnout se rizikovému společensky nežádoucímu chování – šikanování, užívání alkoholu a drog, vzniku různých typů závislostí apod.
- hlubší vzájemné poznávání účastníků
- upevňování kolektivních vztahů se včasným odhalením nežádoucích projevů rizikového chování
- trénink obrany před manipulací, s uměním říci „ne“
- trénink odpovědnosti za vlastní rozhodnutí
- zvládání náročných fyzických a duševních situací
- umění vyrovnat se s neúspěchem
- informace o škodlivosti kouření a alkoholu
- negativní vlivy návykových látek na rodinu a jednotlivce

8. ročník

- upevňování vztahů v komunitě vrstevníků
- rozvoj schopností přijímat svobodná a odpovědná rozhodnutí
- nácvik efektivní komunikace na základě vlastních prožitků
- nácvik řešení zátěžových situací
- zvýšení schopnosti odolávat nebezpečím, krizím, stresu, zátěžovým situacím (včetně odmítání alkoholu, drog, nikotinu, nevhodných způsobů chování)
- přehled životních rizik
- společenské vztahy (rasismus, apod.,)
- modelové, projektové situace poskytující návody k řešení problémů
- negativní vlivy návykových látek na rodinu a jednotlivce

9. ročník

- mapování a fixace dosažených výsledků osobnostního a sociálního rozvoje
- žáci jsou plně informováni v oblasti drog a vědí, kde hledat odbornou pomoc
- orientace v trestní odpovědnosti za přečiny a porušení zákonů
- nácvik modelových situací

9. Příklady zařazovaných témat

Metodička prevence bude doporučovat jednotlivým vyučujícím vhodná témata a ta budou zařazena do tematických plánů v příslušných předmětech. Zápisem v třídní knize bude doloženo, že přednáška či beseda byla uskutečněna.

Zkušený pedagog dokáže konkrétní témata prevence uplatnit v jakémkoliv předmětu. Lze ji zařadit do různých částí osnov a učebních plánů. Klíčové vyučovací oblasti jsou:

- *oblast zdravého životního stylu* – výchova ke zdraví, osobní a duševní hygiena, výživa, pohybové aktivity,
- *oblast společenskovední* – formy komunikace, sociální dovednosti a kompetence, slušné chování
- *oblast přírodovědná* – biologie člověka, fyziologie, ekologická výchova
- *oblast rodinné a občanské výchovy*
- *oblast sociálně právní* – právní aspekty nežádoucích jevů, postoj společnosti k sociálně nežádoucím jevům, práva dítěte apod.

Preventivní témata jsou nejčastěji frekventována v následujících předmětech:

- Prvouka
- Přírodověda
- Vlastivěda
- Český jazyk
- Výtvarná výchova a výtvarné soutěže
- Tělesná výchova

OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA

Osobnostní rozvoj

- Rozvoj schopností poznávání
- Sebepoznání a sebepojetí
- Seberegulace a sebeorganizace
- Psychohygiena
- Kreativita

Sociální rozvoj

- Poznávání lidí
- Mezilidské vztahy
- Komunikace
- Kooperace a kompetice

Morální rozvoj

- Řešení problémů a rozhodovací dovednosti
- Hodnoty, postoje, praktická etika

VÝCHOVA DEMOKRATICKÉHO OBČANA

- Občanská společnost a škola
- Občan, občanská společnost a stát

VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

- Evropa a svět nás zajímá
- Objevujeme Evropu a svět
- Jsme Evropané

MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

- Kulturní diference
- Lidské vztahy
- Etnický původ
- Multikulturalita

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA

- Ekosystémy
- Základní podmínky života
- Lidské aktivity a problémy životního prostředí
- Vztah člověka k prostředí

MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

- Fungování a vliv médií ve společnosti